

از ریز نگاره تا پهن نگاره :

نقاشی پسران فتحعلی شاه در موزه ی نگارستان

نیلا دیبا

چکیده:

نقاشی ایرانی هنوز هم تا حد زیادی به عنوان "مینیاتور" شناخته می شود، اصطلاحی شرق گرایانه برای توصیف تصویرهای کوچک، تزئینی و نیمه انتزاعی در صنعت کتاب آرایبی. اما ایران در قرن سیزدهم هجری قمری (نوزدهم میلادی) و تحت حکومت قاجاریه شاهد افزایش چشمگیر نقاشی های فیگوراتیو با روش رنگ و روغن بر روی بوم و دیوار بود. با اینکه مطالعات گوناگونی در حوزه ی نقاشی ها و پرتره های بزرگ اندازه حاصل شده است، اما اهمیت نقاشی دیواری های پهن پیکر بسیار کم شناخته و مطالعه شده است. با تمرکز بر تصاویر پسران و نوادگان فتحعلی شاه (۱۲۱۳-۱۱۷۶ خورشیدی، ۱۸۳۴-۱۷۰۷ م) که اکنون در موزه نگارستان در تهران نگهداری می شوند، این گفتار برای اولین بار به این موضوع می پردازد.

Translated by: Negar Habibi